

**Michał Parczewski, Marek
Gedl, Urszula Bąk, Renata
Essen, Barbara Szybowicz**

**Jędrychowice, woj. opolskie.
Grodzisko II**

Informator Archeologiczny : badania 12, 58-59

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 85

patrz
okres wpływów rzymskich

IWANOWICE
woj. krakowskie
Stanowisko "Klin"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Małopolski
w Krakowie

Badania prowadził prof. dr Jan Machnik. Autor sprawozdania mgr Jerzy Kopacz. Finansował IHKM PAN. Trzeci sezon badań. Stanowisko wielokulturowe - osady neolityczne i cmentarzysko z wczesnego okresu epoki brązu.

Celem badań było uchwycenie południowego i zachodniego zasięgu cmentarzyska kultury mierzanowickiej, rozpoznanego częściowo w 1967 r. a znanego jeszcze przed 1914 r. z badań L. Kozłowskięgo. Wyeksplorowano dwa wykopy badawcze o łącznej powierzchni 180 m². W jednym z nich odkryto słabo zachowane groby szkieletowe, w pozycji skurczonej, bez wyposażenia, wiążące się ze wspomnianym cmentarzyskiem. Wyznaczają one niewątpliwie zachodnią peryferię strefy grzebalnej. Drugi wykop, usytuowany na południe od rozpoznanej wcześniej koncentracji grobów, nie ujawnił już żadnych pochówków. Odkryto ponadto 10 obiektów osadowych, z których 3 zawierały materiał kultury ceramiki wstęgowej rytej, 5 materiał środkowej fazy cyklu lendzielsko-polgarskiego /w tym zespół rdzeni wiórowych/, a 2 pozbawione były jakichkolwiek zabytków.

Dokumentacja i materiały z badań znajdują się w Pracowni Archeologicznej ZAM IHKM PAN w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

JĘDRYCHOWICE
woj. opolskie
Grodzisko II

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził dr Michał Parczewski /autor sprawozdania/ przy współudziale prof. dr. hab. Marka Gedla oraz mgr mgr Urszuli Bąk, Renaty Essen i Barbary Szybowicz. Finansował Woj. Zarząd Inwestycji Rolnych w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada obronna z wczesnej epoki brązu.

Grodzisko II w Jędrychowicach na Płaskowyżu Głubczyckim /dawniej na gruntach wsi Włodzienin, nazwa przed 1945 r. "Schanze in der Heecke"/ leży na cypiu wzniesienia ograniczonym od północy doliną zalewową Troi, od wschodu i zachodu dolinami prawobrzeżnych dopływów Troi, około 800 m na południowy zachód od kościoła we Włodzieninie. Obiekt został zbudowany na planie owalnym o wymiarach około 200 m /oś N-S/ x około 180 m /oś E-W/. Majdan jest otoczony fosą /szerokości 8-10 m/ i wałem /szerokości 10-12 m/. W związku z projektowaną inwestycją wodną i budową drogi - obiekt zostanie zniszczony w strefie o szerokości 30 m, przebiegającej przez jego środek wzdłuż osi N-S.

Badania ratownicze rozpoczęto na majdanie grodziska, usuwając ziemię orną za pomocą spychacza na przestrzeni 100 x 30 m /ary: VIII-XVII, XXXVIII-XLVII, LXVIII-LXXVII/. W sezonie 1978 wyeksplorowano część południową wykopu /ary: XVII, XLVII, LXXVI i LXXVII całkowicie oraz ary XVI i XLVI częściowo/.

Zazwyczaj bezpośrednio poniżej ziemi ornej dawały się rozpoznać zarysy jam na tle całkowitego podglebia, poza częścią południowo-wschodnią, wykopu, gdzie stwierdzono miąższą /do głębokości 105 cm/ warstwę kulturową. Łącznie ujawniono 21 jam, z których dwie /nr 1 i 9/ nie zostały na razie rozkopane.

Spośród zbadanych jam najwięcej /nr 3, 5, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 19 i 20/ należy do zasobowych jam gospodarczych o kształcie ściętego stożka, poszerzających się ku dołowi. Głębokość ich wynosiła 80-185 cm, a prześwietlenie sięgało od 90-150 cm /średnica najwęższego przekroju/ do 140-215 cm /średnica najszerszego przekroju przy dnie/. Ciekawą odmianę opisywanych obiektów stanowiły jamy 13 i 21, które miały formę zbliżoną do ściętej przy wierzchołku piramidy czworościennej. Pozostałe obiekty charakteryzował zwykle kolisty zarys poziomy i misowaty lub nlekkowaty przekrój pionowy /nr 11, 16, 17 i 18/, albo też odznaczały się nieregularną formą /nr 2, 4 i 8/.

Zawartość kulturową obiektów tworzy przede wszystkim ceramika, w tym charakterystyczne naczynia o chropowatym /'cementowym'/ brzuścu i gładkiej szyjce, typowa dla datowanej na wczesną epokę brązu tzw. kultury n owocerekwiańskiej. Znalezione też luźne ułamki naczyń neolitycznych oraz kilka fragmentów ceramiki nawiązującej do kultury mierzanowickiej.

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr Marek Gedl wraz z zespołem. Kontynuacja badań zapoczątkowanych w 1958 roku. Finansowały PAN i Uniwersytet Jagielloński. Cmentarzysko kultury łużyckiej z II i III okresu epoki brązu, grób z okresu wpływów rzymskich.